

Pohřeb Anny Procházkové (Koutníkové) č.p. 12 okolo r. 1954.

1 – s bílým závojem přes obličej Marie Skalická č.p. 47; 2 – Milada Vandová od školy; 3 – Marie Straková (Pekařů); 4 – Jana Marková provd. Zemanová; 5 – Marie Vachtová; 6 – Jiří Straka – provozovali pekařství v Kampeličce; 7 – Jaroslav (Slávek) Študent pod Rotbaurů; 8 – Libuše Kropáčková; 9 – Jarmila Lidová (dcera paseckého kováře); 10 – Božena Študentová provd. Jarešová; 11 – František Filip z Kukel; 12 – František Moravec z Hatmanic; 13 – Zdena Kropáčková; 14 – Anna Reifová z Kukel, provd. Hronková do Tálína; 15 – Ludmila Skalová č.p.25 provd. Veselá do Písku; 16 – není znám; 17 – Marie Horníková (Vovčíčková) z Nuzova; 18 – Ladislav Marek z Hatmanic; 19 – Ladislav Procházka č.p. 22; 20 – Marie Marková z Košatkovny, provd. Pšeničná;

Pohřeb Anny Procházkové (Koutníků) č.p. 12 okolo r. 1954.
 1 – Anna Němečková (Tomšíková); 2 – Karel Tůma; 3 – Libuše Volfová z Tálína; 4 – Sedláček, syn řídícího učitele; 5 – Jirka Straků – provozovali pekařství v Kampeličce; 6 – Stanislav Študent potom se přiznal do Tálína; 7 – František Filip z Kukel; 8 – Miroslav Kropáček z Hatmanic; 9 – Josef Študent; 10 – Antonín Skala č.p. 25; 11 – Ladislav Marek; 12 – Zdena Kropáčková; 13 – Josef Hynouš; 14 – František Moravec; 15 – Josef Marek z Kampeličky; 16 – Jaroslav Žák č.p.27; 17 – Jarmila Lidová – dcera paseckého kováře;

Poslední rozloučení s Annou Procházkovou č.p. 12 v roce 1956.

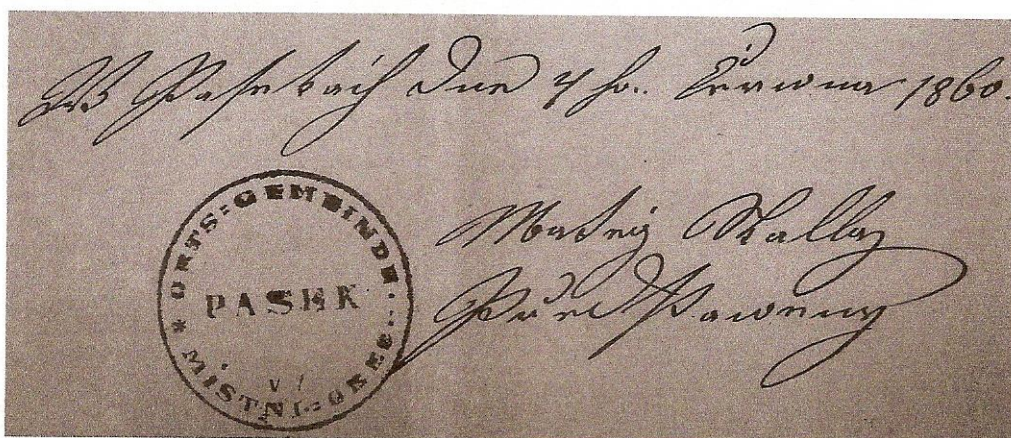
*1 – Josef Našinec; 2 – Karel Tůma; 3 – Josef Kouba č.p.28; 4 – Milada Vandová;
5 – Jaroslava Kasová č.p.24;*

1 – Alena Žáková; 2 – Jaroslava Malkusová č.p.19; 3 – Josef Kouba č.p.28; 4 – Josef Našinec; 5 – Karel Tůma; 6 – Jiří Straka z Kampeličky; 7 – Sláva Študent; 8 - František Filip z Kukel; 9 – Miroslav Kropáček; 10 – Anna Reifová Kukle č.p.1;

1 – Milada Vandová; 2 – Jaroslava Kasová č.p. 24; 3 – Jana Marková z Kampeličky;

Razítko obce Paseky (orts –gemeinde Pasek) ze 4. června 1860.
Podpis Matěj Skala, představený (starosta).

Oslava 1. máje okolo r. 1985.

1 – František Moravec; 2 – Jaroslav Pícha; 3 – Václav Hronek č.p. 32; 4 – František Řehoř; 5 – Petr Kozelka; 6 – Václav Kostohryz; 7 – Josef Kouba č.p.28; 8 – Emil Svoboda; 9 – Ladislav Procházka č.p.22;

1 – Josef Kouba č.p.28; 2 – Petr Kozelka; 3 – Václav Kostohryz; 4 – Emil Svoboda; 5 – František Řehoř;

Stavění máje.

1 – Jiří Kouba; 2 – Lenka Kropáčková; 3 – Alois Zeman;

1 – Jiří Kouba; 2 – Miroslav Stropnický;

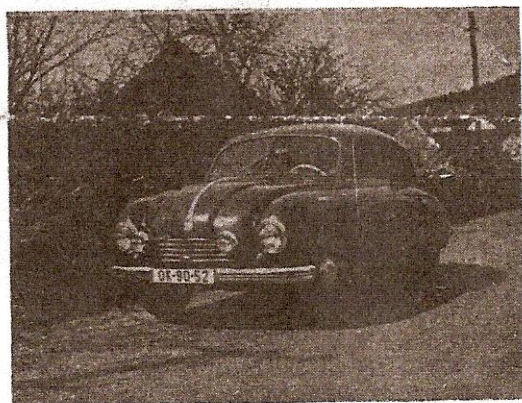
**Zvláštní vydání okresního týdeníku Zítřek, vydávaného ze
zakládání JZD v Pasekách ze 14. dubna 1959.**

Motto: *Není to cesta poslední,
tam do Myšence na hřbitov,
ale cesta do JZD,
radostná, pevná jako kov.*

AŽ NA KONCI SVĚTA

Prkenná ohrada — a pak už vůbec nic... Tak jsem si jako malý chlapec představoval „konec světa“. — Račte vstoupit do našeho namodralého Tatraplánu, a hned vás tam zavezu. Honza, totiž šofér z okresu, se

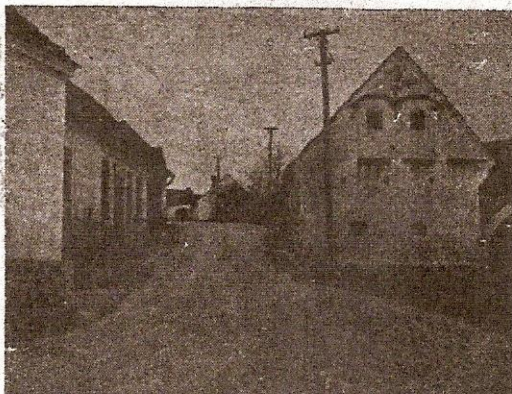
na nás usměje, a jedeme. Cesta na „konec světa“ píseckého okresu je ze začátku asfaltovaná a měkká, v druhé půli kamenitá, prašná a tvrdá. Proletíš kolem Tálinského rybníka a Tatraplán se zadýchává při výběhu do píseckého kopce. Na pozdrav ti zdálí mává mohutná krabice školy a kolem ní se tisknou ke stráním malé krabíčky, strakaté chaloupky. Stojíš na silnici klikaté více než had, vdechuješ čistý ozón promísený s prachem okresky, pod tebou kraj jako na dlani. Daleko k obzoru pole a lesy, chaloupky, visky, zase pole a rybníky. — A tak jsme v Pasekách, v poslední obci na Písecku, kde dosud není JZD. Tato kapitola se původně měla nazývat „Kde lišky dávají dobrou noc“.

KDYŽ SI NÁŠ DĚDEČEK BABIČKU BRAL

Dříve než se rozběhneš po vsi, zalistuj v několika-svazkové kronice obce Paseky. Začti se do těžkého života prostého lidu, prociť jeho radosti a bolesti. Pak mu porozumíš. — Obec bývala odedávna střediskem

veřejného a kulturního života. V Pasekách bývala trojtřídní obecná škola a Lidová hospodářská škola. Občané pravidelně navštěvovali Tyršovu obecní knihovnu, četli noviny politické i nepolitické, hráli divadla. V roce 1938 stěžuje si kronikář, že „divadla se hrají v poslední době málo, nanejvýš 3× do roka“. A musí si povzdychnout, protože v roce 1938 nesehráli Pasečtí ani jedno! — Pasecká chasa se ráda veselila u muziky. V roce 1940 začala s novotami: „Zjev, jehož nutno si u tančící mládeže povšimnout jest, že počíná letos tančiti s oblibou na pravou stranu. Až dosud po dlouhá předchozí léta tančilo se na venkově vše na levou stranu.“

V Pasekách žili a žijí většinou drobní a střední zemědělci, dělníci. Proto zde nejvíce hlasů mívali sociální demokraté a později komunisté. S pokrokem však tady musíš pomalu. V roce 1951 byl v obci založen přípravný výbor JZD, do obce jezdili referenti a agitavalo se pro JZD. Kronikář zaznamenal: „Marně však se snaží o vstup zemědělců do JZD. Tito nevěří tomu, že by se měli v družstvu lépe, řečníkům jejich fakta vyvrací... a tak se za celý rok nepodařilo získat zemědělce státi se členem JZD. Socializace venkova v naší obci prodírá se tedy s obtížemi vpřed!“ — A právě proto ještě dnes v roce 1959 stojím na kukačce silnici a vyučávám se agitovat pro pokrok!

LAMENTACE BABIČKY UPOVÍDANÉ

„kerak nahóre nemaji pochopení pro památky“!

My sme si tady v Pasekách žili do- celu dobře. Mladý se rodili, starý u- mírali a práce, tej bylo dost celej bo- ží rok. Dyž se na vokrese začaly za- kládat ty druž- stva, nám to ne- vadilo. Ať si lidi pomůžou, my to nepotřebovali. Pro- dala sem si sem tam náky to vejce a mlíko na volný, dědek dělal v lese, nákou tu korunu taky přines do ba- ráku. Já sem ni- kdy nebyla proti tomu pokroku. Já si i tu bláznivou televizi koupila, aby sme se měli na co večer dívat, beztoho s dědkem nejni už žádná zábava! Ale těm nahóre na vokrese se to nelíbilo. Prej, založte družstvo, abyste vyráběli víc! Jó, panáči, vono se řekne družstvo, ale byli ste někdy v Pasekách? Vi- děli ste ty naše kopce a meze? Do toho byste pustili traktor? Dyk by se tam vobrátil břichem nahóru! A viděli ste ty naše vozečky a naše kravičky? — A voni přece začali. Sou to neznaboží. Vůbec nemaji pochopení pro památky. Nenechaji ani jedinkou vobec na vokrese žít po staročesku a hospodařit po staru, sou- kromně. A to si říkají, že chrání všechny památky. Říkají to i v rádiu! Všichni svať, stujte při nás v tejto těžkej hodině!

PŮJDU. AŽ PŮJDOU TI DRUZI

„Můžete mít radost z takových dětí a právě proto buďte jako oni a pojďte s pokrokem“. A písnička pokračuje jako ta Plavala sirka po vodě: tamta má dvě dcery a ani jedna nedělá v hospodářství — půjdem, až půjdou tamti — půjdu, až půjdou ti druzi! — Trvalo to dlouho. Šlo se tam jednou, dvakrát, třikrát. Nakonec podepsala. Teď už se na nás směje.

Nechme jen dál lamentovat babi-čku Upovídanou a nezlobte se na ni, kdo ví, jací my bu- deme, až budem staří. — Paní Ně- mečková jde pro vodu: „Paní Ně- mečková, na slo- víčko. A manžel ať zajde také na kus řeči. Víte o co jde. Několikrát vás volali na MNV. Kdy se konečně rozhodnete vstou- pit do JZD?“

A začíná toli- krát ohehrané a známá písnička: vím, že vývoj ne- zastavím — mám dceru učitelku, náš chlapec byl na vojné vzorným vo- jákem... —

SNÍŽENÍ CEN NÁM NENÍ NIC PLATNÉ?

Jsmo na dvoře u Turků. Pan Turek je řečeno země- dělským výkazem „drobný zemědělec“, obhospodařo- vaná plocha 3,79 ha. Je to starý muzikant, drobnější postavy. Paní je silnější v bocích, ve tvářích ustaraná, byla několik měsíců nemocná na revma. Vytahuji blok. Jirka, náš fotoreportér, připravuje fotoaparát a beseda může začít. — „Píšeme reportáž z poslední obce na Písecku, kde není JZD. Chtěli bychom, kdybyste nám mohli odpovědět na 2 otázky. Předně, jak se díváte na družstevní hospodaření a dále, kdy vstoupíte do JZD v Pasekách?“

Pan Turek: „Jsem starý muzikant, prošel jsem svět. Něco jsem viděl a zažil. Proti družstvům nejsem, ale zaručte mně, že si tam vydělám. Viděl jsem v Písku dvě družstevnice odněkud z Heřmaně. Jedna vyklá- dala o tom, že má děcko nemocné a proto si tolik v JZD nevydělá. Co je jí platné snížení cen?“

Paní Turková: „Musíme myslet na chlapce. Je mu teprve 8 let. Já jsem se devět let dělala v chalupě a teď se toho všeho mám zbavit? — My tam půjdeme, vím, že vývoj nezastavíme, ale hned ne.“ — A teď, vážený čtenáři, který isí natolik vzdělány, že víš, že bez zemědělské velkovýroby, bez specializace, rajonu- zace, mechanizace, odbornizace nezajistíme zvýšení ži- votní úrovně všeho lidu, teď pojď a vysvětluj, že nikdo paní Turkové nic nebere. A pouč ji, že máme i na Pí- secku dobrou JZD, jmenuj Myslín, Plíškovice, Krsice, Drhovli. Vykládej jednou, dvakrát, desetkrát, a když bude zapotřebí, tře- ba stokrát, že sni- žení cen je nám platné a potřebné a že další snížení může pomoci usku- tečnit i ona, v druž- stevní velkovýro- bě. — V kuchyni usedá paní Turko- vá ke stolu a s tře- soucí se rukou vy- pisuje přihlášku. Jen se nebojte, pa- ní Turková, není to ortel smrti, po- depisujete štěstí svého synka, mír a pokoj v naší zemi!

PODEPÍŠEM V PONDĚLÍ, ALE MUSÍ TO BÝT S MUZIKOU!

Ani tlustá ani tenká, ani mladá ani stará, šibalství v očích i ve tvářích, šátek přes čelo jak babička z po- hádky (ale jenom jí proběhla babička neřekněte to by byl oheň na střeše!), vždy příhodné slovo, nebo ra- ději deset na jazyku — to je paní Moravcová. Poprvé s ní hovoříme v brázdě, sází brambory. To s ní není moc řeči: Pojďte nám radši pomoci sázet brambory a nedělejte si ze starejch bab bláznů! — A paní Vach- tová, klidnější a rozšafnější, vždy krok za paní Mo- ravcovou, mírný úsměv ve tváři, aby se neřeklo, do- dává: „Toť se ví, že půjdem do družstva, ale musí to být s muzikou!“ — Druhý záběr je z kuchyně u Mo- ravců. Je tu čisto a útulno, jako doma. Otvírám blok, vy- tahuji tužku. U okna sedí rozšafná paní Vachtová, proti usedá v bojové pozici, s koštětem v ruce, paní Moravcová: „Nechte ten papír na pokoji, jestli tam něco napíšete, výskubu vám to i posledními zbytky vlasů!“ — Riskuji vlasy a jediné, co mám, holý život, kladu otázky a píš: „Na poli jste řekli, do JZD pů- jdeme, ale musí to být s muzikou. Muzika bude, v nej- horším z gramofonu, ten tu v Pasekách máte, ale kdy budou ty přihlášky?“ — „Zítra se poradím s dětmi a v pondělí nebo v úterý ji dám. Ale vám ne. Vy jste tady poprvé“. A paní Vachtová rozšafně slibuje totéž. Jenom nic prý nesmím napsat. A já přece napsal. Ale ne proto, že přihlášku odnese někdo druhý. Aby byla ta přihláška i muzika!

VĚRU A JANU JSME SNADNO PŘESVĚDČILI

My: Chcete bonbony?

Ony: Ano.

My: Je pan učitel hodný?

Ony: Ano.

My: Až budete velké, půjdete do JZD?

Ony: Ano.

My: Tak vás za to vyfotografujeme?

Ony: Ano.

Věruška Studentů a Janička Bicanů vyrůstají v nové škole, dívají se na svět novými očima. Mají nejen radost na líčkách, ale i pěkné šaty. Zamysleli jste se někdy nad tím, proč?

ŘÍKALA JSEM, ŽE TO NIKDY NEPODEPÍŠU

Jestlipak bude takhle odpovídat maminka Věrušky, napadá mne všetečná otázka. A jdeme ke Studentům. — Chaloupka jako klička, nad střechou 3 televizní antény. Inu, pan Student je radioopravář, dělá v Písku u Habady, je to šikovný člověk, tak co by se nezařídil? — Zastihli jsme jej v posteli. Trochu marodí, znáte to aprilové počasí, nějaká chřipka to bude. — „Víte, proč jsme tady“, začínáme rozhovor a ukazujeme obrázek malé Věrušky. Máma má radost, táta bere obrázek opatrně a neohrabaně do velkých upracovaných rukou. — „Tady se mělo začít už dřív“, jde do živého rovnou paní Studentová. „Tálínským bylo hej, měli kravin, vepřín, my budeme muset budovat všechno z gruntu. A taky se tam nemají všichni stejně.“ — Trvalo do děle než s malou Věruškou a než řekla své ano. Vyprovází nás ze dveří a volá: „Vidíte, a já vždycky říkala, že to nikdy nepodepíšu.“

DÁM PŘIHLÁSKU, OBSTAREJTE MNĚ PRO DČERU ŽENICHA

Říká jedna paní z Pasek. Poněvadž to není tak lehké jako na našem obrázku, budeme muset chvíli počkat. Ale jistě to nebude dlouho trvat a bude obojí!

KDYBYSTE ŠLI DĚLAT NĚCO POŘÁDNÝHO

Paní Holátová s námi mluví s patra. Doslova i přeneseně. — Statná padesátnice, zakaboněné čelo, jen blesky sputit. Stoří nad námi ve dveřích, mává utěrkou, za sebou rozvařený oběd: „Za první republiky jsem dělala děvečku na velkostatků. Poznala jsem bídu. Pětadvacet let jsme se dřeli, než jsme si pomohli k chalupě a 4 hektarům. Jsem pořád na doktorách.

Půjdu, až budu vidět, že jim to jde a že nebudu mít hlad“. — Jirka, fotoreportér, dělá svůj záběr rozkatěné paní Holátové ilegálně, a pro jistotu zdálky. — A teď seber svůj um a začni znovu: „Právě proto, že jste poznala bídu první republiky na svých rukou, měla byste chápat, že družstvo na vesnici děláme proto, abyste se i na vesnicích měli líp.“ A ani jí nemůžeš mít za zlé tvrdá slova, kterými zakončuje dnešní debatu:

„Musím jít válet nudle, darmo mě zdržujete — kdybyste šli dělat radši něco pořádného!“ —

První neúspěch Budeme muset tedy přijít znovu, protože, milá paní Holátová, tady se dělá velmi pořádná věc. Vim, je to těžké, ale nedostali bychom se bez toho ani o krok dál. Musí to být, abychom vytvořili to, o čem jste jako malé děvče slychávala jen v pohádkách: ráj pro chudé lidi již na této zemi.

TAK UŽ JE TO

K Markům jdeme nejistě. Slyšeli jsme: Američanka (má příbuzné v Americe), „teta s blýskavým čelem“. A pusa prý vždy na pravém místě. Ale když už jsme tady, tak se nevrátíme. — Marků právě vyvázejí hnůj s traktorem ze Ždaru. (Vida, a potom ze to v rasekaci s traktorem nejde?) — „Paní Marková, pane Marku, můžeme vás zdržet 3 minuty?“ — Píší své řádky na koléně a Jirka, zase pro jistotu, fotografuje zpoza rohu. Paní Marková zaútočí: „Nejsme proti JZD, zaručte nám ale, že se budeme mít lepší. Já už mám kus života za sebou. A mám bratra v Americe. Však mně to tady někteří už vyčítali a říkali mně Američanka. A stejně se mají v Americe dobře.“ Na hlavu mně padá vodopád slov, pozoruji paní Markovou: v menší, drobné postavě čilý duch, je sčelá. Chytrá. Musím na ni od lesa: „Všichni lidé v Americe se nemají dobře. Pět miliónů nezaměstnaných. Ale i tam je přece velkovýroba.“ — „A jací jsou tam hodní farmáři“, nahrává mi paní Marková, „když dělník potřebuje, svezou ho autem i do města třebas na biograf.“

Souhlasím s vámi, paní. — Jistě tam i takoví jsou. Jeden, dva, deset. Většina je ale takových, jak je známe od nás z dob zlaté republiky. —

Závěr mohl být jediný: pan Marek pokleká, ne, nebojte se, nedělá kříž, jen si podepře čelo, paní Marková nasazuje brýle a na zádech manžela podpisuje přihlášku do JZD. — Tak už je to. Ani to nebolelo.

MY JSME JEŠTĚ MALÍ, ALE DĚDU PŘESVĚDČÍME

Na těžkých vrátech cedulka: Pozor, zlý pes. Stojíš před velkým domem, který ční před námi jak tajemná, nedobytná, tvrz. Pan Hronek si nežije špatně. Za války dělal truhlářinu, pak si zařídil velkou dílnu, postavil barák jako hrad. Políčka si obdělává s kravičkami — pomaloučku, je prý nemocen. — I jeho manželka má nějakou nemoc. (Napadá mě, že by bylo třeba podat návrh na zřízení zvláštní nemocnice v Pasekách, aspoň

pro toto období. V každém stavení je nějaký marod.) — Na dvoře štěká zuřivě „zlý pes“. Ke vratům capkají něčí nohy a slyšíš dětský hlásek: „Netoď tam, je tam stejda!“ — Přesně za 10 minut se otevírá tajemná brána a vyjde mladá paní Hronková s malými dětmi. A že neví, kde je děda, snad někde v lese. O družstvu že děda nechce ani slyšet. Že si do toho nenechá mluvit. — Malí slibují, že dědu přesvědčí. My zase slibujeme obrázek. Ten už je tu. Teď jenom, pane Hronku, také tak rychle a bez vytáček. Pěkně rovnou na výbor a přihlášku panu Kabelemu! Přece nebudete poslední?

JINÁ JE TEORIE, JINÁ PRAXE?

Pan Rotbaur je vzorný hospodář. Je to typický „středňák“ (výměra obhospodařované půdy přesně 11 hektarů). Je to typický český sedlák, jak jej známe z lidových vyprávěnek, pověstí, písní. Pozor, ať nás nepřevéze, jako ti sedláci toho nadutého pana vrchního z Kozlova! — Široký úsměv, rozvážlivá mluva, ruce velké, upracované, jako lopaty. Opírá se o žebřík, pozoruje, usmívá se pod vousy. Jistě si myslí: „Popovídáme si, proč ne, ale jen ne zhurta.“

Paní Rotbaurová je jeho pravý opak: štíhlá, když nechce říci zrovna hubená, bystrá jako úhoř. Nestacíš současně sledovat mluvu jejích tmavých očí, gesta rukou, pohyby hlavy, přívál slov a vět. — Malý chlapec se drží máminy sukně a moudře naslouchá řeči dospělých. Zaznamenávám myšlenky jenom telegraficky: družstevní myšlenka dobrá — špatné podmínky v Pasekách — práce se nebojíme, ale budou dělat i ostatní? — stop.

Rozhlížím se kolem sebe. Vidím: moderně zařízený byt. Televizor. Na dvoře starší, ale stále dobrá Tatrička. (Než půjdeme do JZD, koupíme si Spartaka — směje se paní Rotbaurová.) — Žijete si velmi pěkně, pane Rotbaur. Jen co je pravda. — Takové hospodáře jako vy právě ve družstvu potřebujeme. Chceme, aby za dva, za tři roky se měli v Pasekách všichni lidé aspoň jako vy. Rotbaurovi slibují podepsat během několika dnů.

V pondělí podepsali.

ZA 59 MINUT 12

Dobrý hospodář, na kterém to viselo, byl pan Straka čp. 69. Moc zábavný človíček, samá legrace. Oči mu šibalsky jezdí po kuchyni. Rozkládá rukama. Potivou prací si pomohl k pěkné chalupě a k dobrým polím. A teď do družstva? Br! „Někdy se neshodnu s vlastní ženou, což potom s tolika družstevníky.“ — Paní Straková sedí na stoličce u kamen a krájí brambory: „Tak už nedělej drahoty, podepiš to a máš te za sebou!“ — V koutě na lavici u dveří sedí starý děda. Bafá z fajfčičky, hlavu k zemi skloněnou, oči mhouří, jak by spal nebo nad něčím úsilovně přemýšlel. Najednou zašermuje fajfčičkou proti synovi: „Podepiš to a nekoukej na pole. Já je kupoval a taky nepláču. Třidvacet let jsem byl v představenstvu obce, byl jsem členem elektrárenského družstva. A místopředsedou Kampeličky kolik let!“ — Je přesně 11 hodin. Paní Straková podepisuje. Minutu po jedenácté přistupuje ke stolu pan Straka. Rodíva se na přihlášku a vrací se ke dveřím. Nadechne se zhluboka a přichází znovu ke stolu. Podepisuje: „Vzdal jsem se. Teď mně dá konečně švagr ministr pokoj. Ale já mu zase pokoj nedám. Musí nám pomoci v těch začátcích.“ — Je za 58 minut dvanáct. Družstevník Straka už hledí dopředu. Tak to má být!

JE TO APRIL?

Neměl by být ani v Pasekách, protože členové MNV by měli jako první chápat myšlenku družstevního hospodaření. Jistě to pochopí i v Pasekách velmi brzy!

JE JEDINÁ CESTA

Není to cesta do Myšence na hřbitov, jak tvrdí ještě někteří občané z Pasek, ale do radostné, společné velkovýroby. Možná, že bude zpočátku kamenitá, ale za 2, za 3 roky pěkně bytelná. Je to jediná cesta pro poslední trosečníky soukromé zemědělské výroby na Píseku (právě před uzavěrkou se dovidáme, že se konečně rozhodli i v Nuzově a jde celá osada do JZD). Je to jediná cesta pro poslední soukromě hospodařící rolníky v Českobudějovickém kraji, v celé naší republice. Nechte už, soukromě hospodařící rolníci, mudrování a přešlapování a nezapomeňte: „Kdo chvíli stál, zas stojí opodál!“

Reportáž napsal: R. Pravda. Fotografoval: J. Prokop. Kreslil: V. Maisner. Vydal odbor školství a kultury ONV a Dům osvěty v Písku dne 14. dubna 1959. — Tisk: Stráž n. p. Plzeň, provoz 209 Písek. — H-58196-9

Maškarní průvod v Pasekách.

1 – Jiřina Koubová

*V Poasekovic olne
11 února 1901.*

*Študent
starosta*

Při výroční schůzi Československého svazu žen okolo r. 1982.

1 – Věra Marková, provd. Študentová; 2 – Jiřina Koubová; 3 – Marie Holátová, provd. Kostohryzová; 4 – Marie Svobodová;

1 – Jiřina Koubová č.p.28; 2 – Stanislava Vandová; 3 – Helena Lhotová, provd. Rotbauerová, č.p.14; 4 – Marie Holátová, provd. Žáková, č.p.13; 5 – Milan Šťástka; 6 – Emil Svobodav

V klubovně v Pasekách.

*1 – Petr Kozelka; 3 – Jiří Kouba; 4 – Pavel Kozelka; 5 – Jaroslav Musil; 7 – Pavel Zeman;
8 – Petr Zeman; 9 – Jiřina Koubová; 10 – Marie Vaněčková;*

Mezinárodní den žen v Tálíně okolo r. 1985.

*1 – Jiřina Koubová; 2 – Marie Holátová, provd. Kostohryzová; 3 – Anna Manová,
provd. Pilátová z Tálína; 4 – Stanislava Vandová; 5 – Jiří Horník z Tálína;*

Bez kolku dle §§ 2. a 3. zákona ze dne 21. května 1873
čís. 87 ř. z.

Čís. knížky 181.

Členská knížka

Spořitelní a záložní spolek
v Pasekách s okolím,
zapsané společenstvo s neomezeným ručením.

Jméno člena:

Pan. Josef Houba
stav rolník
bydliště Paseky č. 27.

Vkladní knížka peněžní spořitelny v Pasekách.

Stvrzení pokladníka,
starosty a ještě jednoho člena
představenstva

Student František
Student František
Student František
Student František
Student František

Stvrzení pokladníka,
starosty a ještě jednoho člena
představenstva

Josef Houba
Josef Houba
Josef Houba
Josef Houba
Josef Houba

Podpisy členů představenstva spořitelny v Pasekách.

Koncem II. světové války v mnoha domech byli ubytováni sovětští vojáci. Tito vojáci bydleli u Skalických č.p.47 a drželi hlídku za vsí u Kovářské hromady. 1 – pravděpodobně Ladislav Marek z Hatmanic; 2 – asi Marie Skalická provd. Holubová;

*Konec školního roku v Albrechticích/Vltavou v r. 1951.
6 – Marie Skalická provd. Holubová; 12 – Zdena Hynoušová; 16 – Václav Suda; 18 - učitel p. Kabele; 19 – učitelka p. Jetelinová; 20 – učitelka p. Kabelová; 21 – učitelka p. Loulová; 22 – ředitel školy p. Loula; 23 - katacheta;*

Dožinková slavnost v r.1951.

1 – Marie Skalická, provd. Holubová, č.p.47;

Po dožinkovém průvodu se na dvoře u Keclíků, dnes Jozů slavilo.

1 – Zdena Hynoušová; 2 - Marie Skalická č.p.47, provd. Holubová;

⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

* * * * *

◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇

* * * * *

VZPOMÍNKA ČESTMÍRA JOHNA NA ČSL. LEGIONÁŘE GEN. INŽ. VÁCLAVA NOSKA

... Ing. Václav Nosek narodil se 30. září 1887 v Tálíně u Protivína, typicky jihočeské obci, známé národní písní „Když se ten Tálínskej rybník naháná“. Vychodil obecnou školu v Myšenci a reálku v Písku, kdež maturoval v r. 1905. Po maturitě studoval na Vysoké škole technické v Praze a stav se inženýrem, nastoupil vojenskou službu u pionýrského praporu.

Když vypukla válka, odešel mladý ing. Nosek se zákopnickým praporem na ruské bojiště. Tam se dostal v hodnosti poručíka do zajetí. Jako dobrý Čech šel za hlavou svého srdce a již za několik dní po svém zajetí se přihlásil v zajateckém táboře v Dárnici do tvořících se čsl. legií, aby bojoval se svými krajany za lepší budoucnost svého národa.

Byl zařazen jako poručík k 7. pluku v Berežani na Ukrajině. Dán mu byl úkol vybrati potřebné odborníky a sestavit zákopnickou půlrotu. Tuto povinnost vykonával skvěle a již 1. září 1917 byla Noskova půlrota, změněna na samostatnou inženýrskou rotu a po úmrtí ruského velitele stal se ing. Nosek prvním českým velitelem technického útvaru našeho vojska vůbec.

Když po zhroucení ruské fronty rozhodlo vedení našeho vojska, aby se čsl. legie odebraly přes Vladivostok do Francie, dala se v únoru 1918 do pohybu na východ i inženýrská rota Noskova.

Dorazila do Vladivostoku již 9. června 1918. Když ale došla zpráva, že bolševici zadrželi na Sibiři další dopravu našeho vojska, ing. Nosek se svou rotou se zúčastnil pronásledování nepřítelů, ustupujících na západ. Ježto bolševici ničili za sebou vše, zvláště tunely a mosty, připadl inženýrské rotě úkol obnovovat tyto přerušené spoje. Práci tuto konali při mrazu 40° a zásluhou prozíravého velitele tak skvěle, že ing. Nosek byl povýšen na majora. Ještě mnoho dalších úkolů vykonával na Dálném východě a teprve 5. června 1920 mohl nastoupiti cestu přes Kanadu do osvobozené vlasti. Stal se pak generálem 1. armádního sboru v Praze a za 1. republiky měl podíl na všech vojenských stavbách, ať šlo o budování kasáren, dálnic, mostů i opevnění republiky v době nacistického ohrožení.

Čsl. legionář na Rusi, divizní generál ing. V. NOSEK z Tálína

Legionář mjr. Václav Nosek z Tálína u Písku, velitel 2. samostatné technické roty.

*Je nutné vzpomenout na významného ruského legionáře, generála ing Václava Noska, rodáka ze sousedního Tálína. Narodil se 30. září 1887 v Tálíně, č.p. 33, jako syn Antonína (*9. 1. 1837) rodem z Blska a Anny (*23. 4. 1849) pocházející z Kukel. V ruských legiích byl velitelem roty u 7. Tatranského střeleckého pluku.*

ČESKOSLOVENSKÝ LEGIONÁŘ

Vychází každý pátek nákladem Kanceláře čs. legií. — Redakce a správa Praha-Dejvice, Vítězné náměstí (Kancelář českosloven. legií). — Číslo telefonu 724-56. — Účet poštovní spořitelny č. 208.762. — Zásilky nutno adresovat: Praha-Dejvice, Vítězné náměstí. — Nevýžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá práva vyhrazena. — Novin. sazba povolena minist. pošt a telegrafů v Praze č. 23.202 odd. VII, r. 1927. — Podací úřad Praha 25. — Vydavatel a odp. redaktor Fr. Danielovský. — Redaktor E. Tůma. — Tiskem Melantrich, Praha II, Václavské n. č. 42.

Ročník XIX. Číslo 39. Vychází každý pátek nákladem Kanceláře čs. legií. — Redakce a správa Praha-Dejvice, Vítězné náměstí (Kancelář českosloven. legií). — Číslo telefonu 724-56. — Účet poštovní spořitelny č. 208.762. — Zásilky nutno adresovat: Praha-Dejvice, Vítězné náměstí. — Nevýžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá práva vyhrazena. — Novin. sazba povolena minist. pošt a telegrafů v Praze č. 23.202 odd. VII, r. 1927. — Podací úřad Praha 25. — Vydavatel a odp. redaktor Fr. Danielovský. — Redaktor E. Tůma. — Tiskem Melantrich, Praha II, Václavské n. č. 42.

Ročník XIX. Číslo 39. Vychází každý pátek nákladem Kanceláře čs. legií. — Redakce a správa Praha-Dejvice, Vítězné náměstí (Kancelář českosloven. legií). — Číslo telefonu 724-56. — Účet poštovní spořitelny č. 208.762. — Zásilky nutno adresovat: Praha-Dejvice, Vítězné náměstí. — Nevýžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá práva vyhrazena. — Novin. sazba povolena minist. pošt a telegrafů v Praze č. 23.202 odd. VII, r. 1927. — Podací úřad Praha 25. — Vydavatel a odp. redaktor Fr. Danielovský. — Redaktor E. Tůma. — Tiskem Melantrich, Praha II, Václavské n. č. 42.

Ročník XIX. Číslo 39. Vychází každý pátek nákladem Kanceláře čs. legií. — Redakce a správa Praha-Dejvice, Vítězné náměstí (Kancelář českosloven. legií). — Číslo telefonu 724-56. — Účet poštovní spořitelny č. 208.762. — Zásilky nutno adresovat: Praha-Dejvice, Vítězné náměstí. — Nevýžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá práva vyhrazena. — Novin. sazba povolena minist. pošt a telegrafů v Praze č. 23.202 odd. VII, r. 1927. — Podací úřad Praha 25. — Vydavatel a odp. redaktor Fr. Danielovský. — Redaktor E. Tůma. — Tiskem Melantrich, Praha II, Václavské n. č. 42.

Ročník XIX. Číslo 39. Vychází každý pátek nákladem Kanceláře čs. legií. — Redakce a správa Praha-Dejvice, Vítězné náměstí (Kancelář českosloven. legií). — Číslo telefonu 724-56. — Účet poštovní spořitelny č. 208.762. — Zásilky nutno adresovat: Praha-Dejvice, Vítězné náměstí. — Nevýžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá práva vyhrazena. — Novin. sazba povolena minist. pošt a telegrafů v Praze č. 23.202 odd. VII, r. 1927. — Podací úřad Praha 25. — Vydavatel a odp. redaktor Fr. Danielovský. — Redaktor E. Tůma. — Tiskem Melantrich, Praha II, Václavské n. č. 42.

Ročník XIX. Číslo 39. Vychází každý pátek nákladem Kanceláře čs. legií. — Redakce a správa Praha-Dejvice, Vítězné náměstí (Kancelář českosloven. legií). — Číslo telefonu 724-56. — Účet poštovní spořitelny č. 208.762. — Zásilky nutno adresovat: Praha-Dejvice, Vítězné náměstí. — Nevýžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá práva vyhrazena. — Novin. sazba povolena minist. pošt a telegrafů v Praze č. 23.202 odd. VII, r. 1927. — Podací úřad Praha 25. — Vydavatel a odp. redaktor Fr. Danielovský. — Redaktor E. Tůma. — Tiskem Melantrich, Praha II, Václavské n. č. 42.

Ročník XIX. Číslo 39. Vychází každý pátek nákladem Kanceláře čs. legií. — Redakce a správa Praha-Dejvice, Vítězné náměstí (Kancelář českosloven. legií). — Číslo telefonu 724-56. — Účet poštovní spořitelny č. 208.762. — Zásilky nutno adresovat: Praha-Dejvice, Vítězné náměstí. — Nevýžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá práva vyhrazena. — Novin. sazba povolena minist. pošt a telegrafů v Praze č. 23.202 odd. VII, r. 1927. — Podací úřad Praha 25. — Vydavatel a odp. redaktor Fr. Danielovský. — Redaktor E. Tůma. — Tiskem Melantrich, Praha II, Václavské n. č. 42.

Ročník XIX. Číslo 39. Vychází každý pátek nákladem Kanceláře čs. legií. — Redakce a správa Praha-Dejvice, Vítězné náměstí (Kancelář českosloven. legií). — Číslo telefonu 724-56. — Účet poštovní spořitelny č. 208.762. — Zásilky nutno adresovat: Praha-Dejvice, Vítězné náměstí. — Nevýžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá práva vyhrazena. — Novin. sazba povolena minist. pošt a telegrafů v Praze č. 23.202 odd. VII, r. 1927. — Podací úřad Praha 25. — Vydavatel a odp. redaktor Fr. Danielovský. — Redaktor E. Tůma. — Tiskem Melantrich, Praha II, Václavské n. č. 42.

**Bratr brig. generál Ing.
Václav Nosek paděsátníkem.**

Paděsátník není jenom jedním mužem, ale
přece již jest dobytek záliby a mnohý efektní vy-
vrcholení lidského života.

Dne 30. září t. r. dává se představení br-
atr brig. generál Ing. Václav Nosek, ve-
lítel ženijního vojska I. sboru v Praze. In-
fant jest rodným tátnickým, kam též i stálo

Představení realty v plném stá-
val inženýrů na české vysoké škole tech-
nické v Praze, kde byl také prohlášen in-
žýrem. Svou vojenskou dráhu nastoupil 1. X.
1910 v pěšího vojska praporek č. 3, kde byl
zařazen do školy jednorukých dobrovolníků
v mobilizaci v roce 1914 nastoupil dne 20. VII.
v aseráho praporek č. 8 jako kadeř aspi-
rant; až do svého zajetí na ruské frontě dne
4. IX. 1916 jako poručík nástoupil se války na
tuto frontu. V r. 1916 byl jako zajatec v ru-

*Rodina Našincova z Pasek č.p.71 v roce 1932.
1 - František; 2 – Rozálie; 3 – Marie nar. 1901; 4 - Václav nar. 1899,
pozdější kněz církve Evangelické metodistické ;5 – Josef nar. 1917 a
pozdější majitel domku v Paekách;*

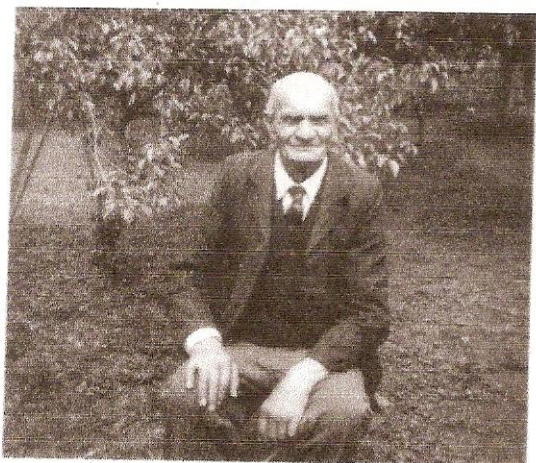
*Rodiče paseckého kronikáře Václava Našince z Pasek . František
narozen v Oudražských Chalupách (†30. července 1940) a Rozálie roz.
Žáková z Pasek.*

*Pasecký kronikář
Václav Našinec se narodil
v sobotu 28. října 1899
v Pasekách č.p.71 jako nejstarší
syn ze 7 dětí.*

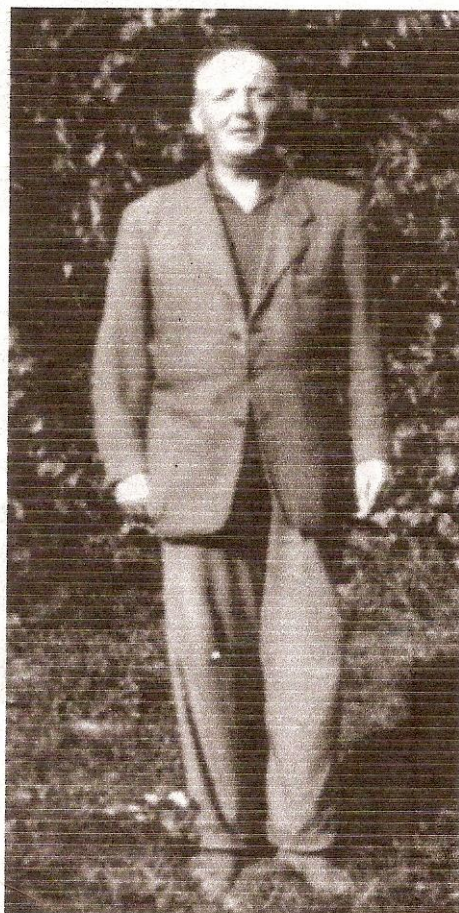
*V. Našinec v roce 1949 ve svých
50. letech. Od roku 1929
jako kněz církve Evangelické
metodistické.*

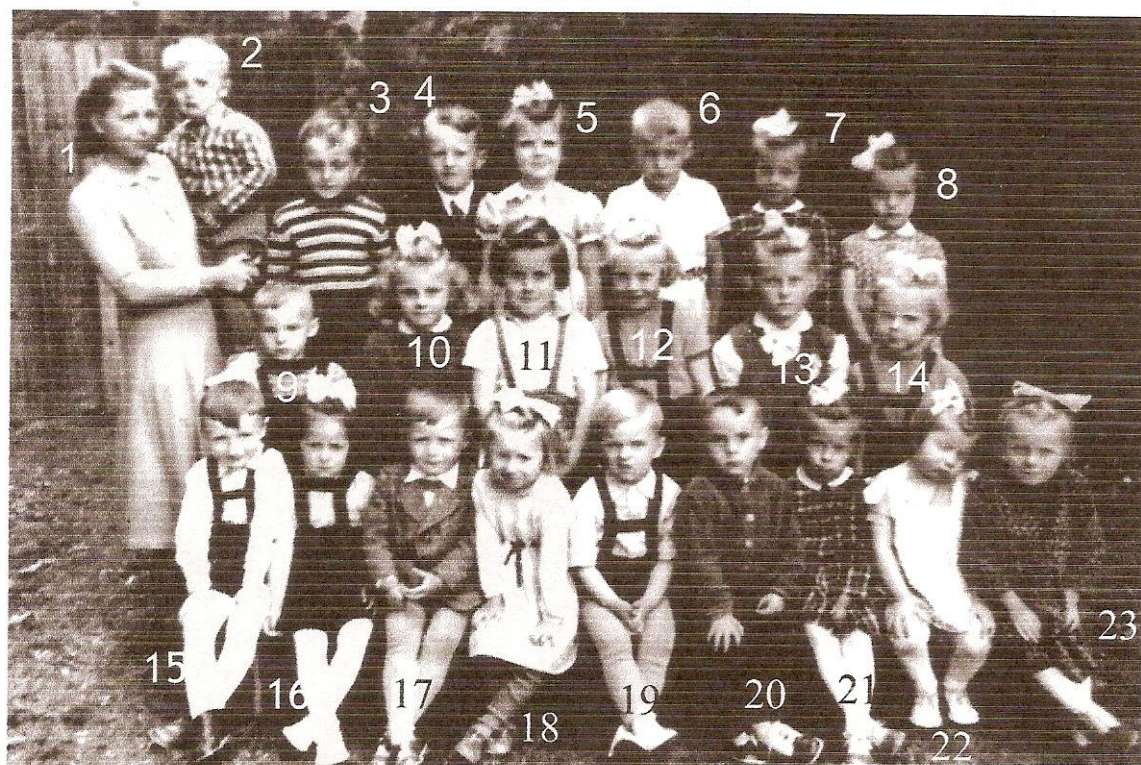
Jan Študent od školy v roce 1956.

Jan Študent - r. 1956.

*Jan Kropáček, klarinetista
v kapele p. Vandy.*

*František Kanda před Vojíků chalupou č.p. 20,
dlouholetý výčepník v hostinci „U Zelenků“.*

Mateřská školka v Pasekách v roce 1957 – 1958.

1 - Jiřina Kasová, č.p. ??? učitelka mateřské školky; 2 - Pavel Žák, č.p.27; 3 - Vladimír Vanda; 4 - Jan Straka, č.p.29; 5 - Věra Študentová, č.p.91, provd. Hauserová; 6 - Václav Hrdlička z Kukel; 7 - Jiřina Kasová, dcera učitelky; 8 - Hana Bláhová, č.p. 79, provd. Novotná do Písku; 9 - Zdeněk Rotbauer, č.p.14; 10 - Marie Svobodová, č.p. ???, provd. Korecká do Albrechtic; 11 - Anna Řehořová; 12 - Jana Bicanová z hájenky (dříve u Votavů); 13 - Marie Žáková, č.p.13; 14 - Dana Bicanová z hájenky (dříve u Votavů), provd. Hrkalová do Písku; 15 - Jaroslav Říha z revírny; 16 - Jitka Zachová; 17 - Emil Svoboda; 18 - Hana Husová; 19 - Václav Justýn nebo Jan Procházka č.p.12; 20 - Jindřich Marek z Kampeličky; 21 - Marta Kasová, dcera učitelky; 22 - Marcela Hronková; 23 - Božena Husová;

dně 27. dubna 1949.

1 – Josef Kostohryz z Kukel; 2 – Václav Horník z Tálina; 3 – Václav Měřička, Tálín; 4 – Jiří Horník, Tálín (s Václavem jsou dvojčata); 5 – Josef Brož, Tálín, nežije; 6 – Miroslav Horník, Tálín; 7 – František Tůma, Tálín; 8 – Josef Šípek, Tálín; 9 – Rostislav Navrátil, ředitel školy, Paseky; 10 – Jaroslav Mareš, Tálín, zemřel okolo r. 2002; 11 – Karel Husa, Paseky, nežije; 12 – Ivo Kašpárek, Tálín; 13 – Stanislav Rothbaurem, Paseky; 14 – Milena Bláhová, Paseky; 15 – Josef Lhota, Kukle; 16 – Růžena Řehořová, Paseky; 17 – Milena Kandová, Paseky; 18 – František Hauser, Tálín; 19 – Josef Prágr, Tálín; 20 – Helena Lucáková, Paseky, č.p. 23; 21 – Olga Řehořová, Tálín; 22 – Jan Měřička, Tálín; 23 – Milan Turek, Paseky č.p. 38;

TAK TO BYLO

Ing. František Žák
genmjr. v. v.

EDICE
VZPOMÍNKY A SVĚDECTVÍ

Generálmajor ing František Žák v této knížce popisuje své válečné vzpomínky na léta prožitá na různých bojištích za II. světové války a následná „odměna“ a strádání v padesátých letech 20. století.

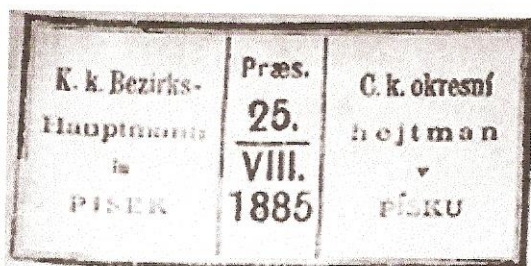
Masopust kolem roku 1973.

*1 – Jaroslava Řehořová; 3 – Božena Husová; 4 – Anna Řehořová;
5 – Jitka Zachová; 6 – Emil Svoboda; 7 – Miroslav Eliášek; 8 – Frant.
Kouba, Žďár; 10 – Miroslav Kornoušek, Žďár;*

*1 – asi p. Malkusová č.p. 19;
2 – Josef Kouba (*1942), č.p. 28;*

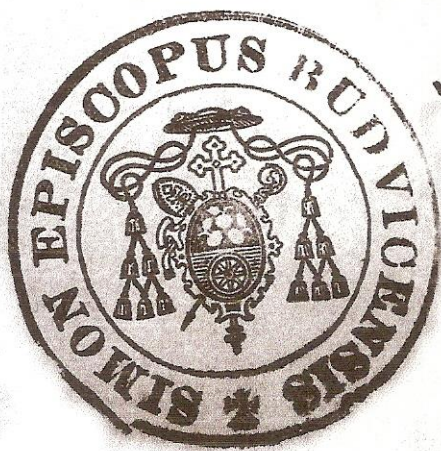

*Císařsko-královské hejtmanství
v Písku, 25. VIII. 1885.*

Biskupský Ordinariát v Čes. Budějovicích.

3. ledna 1931.

Marie Kolářová (nar. 1896) č.p.79 při své každodenní práci na dvoře v roce 1946.

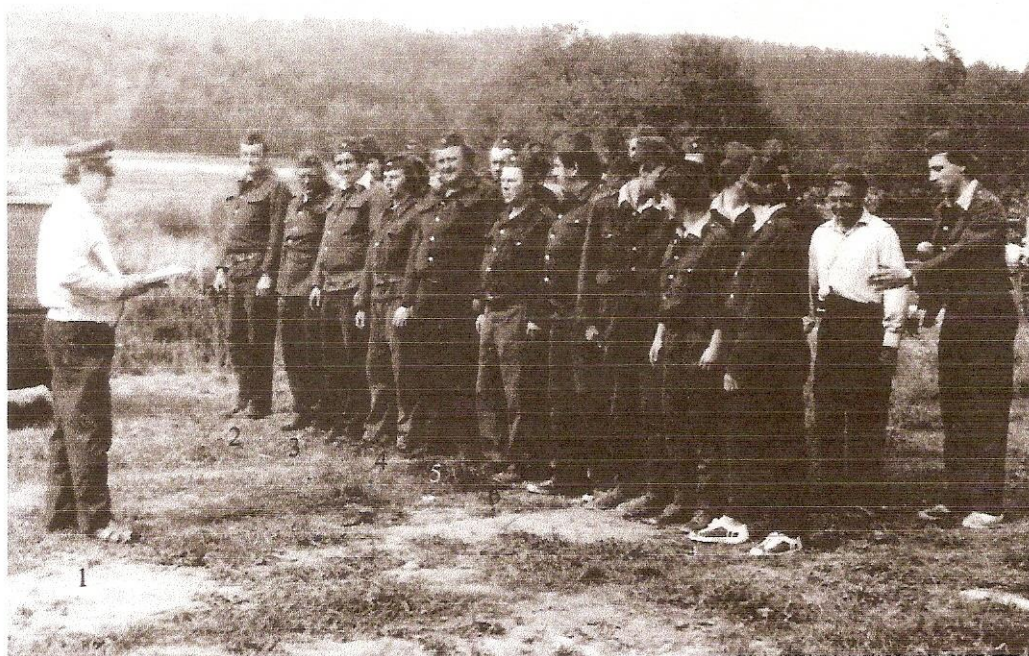

*Rodina Kolářů – Bláhů, č.p. 79 na dvoře v roce 1954.
1 – Julie Bláhová, roz. Kolářová; 2 – Milena Bláhová,
provd. Rychlíková (sestra Hany Bláhové-Novotné); 3 – Marie
Kolářová; 4 – Hana Bláhová, provd. Novotná do Písku;
5 – Josef Bláha, bratranec Václava Bláhy;
6 – Václav Bláha;*

Na společném cvičení hasičských sborů;

1 – Josef Kouba, č.p. 28; 2 – František Moravec; 3 – František Novák, Žďár; 4 – Jaroslav Šváb, Žďár;

1 – velitel společného cvičení br. Jelínek z Maletic;

2 – Josef Kouba; 3 – František Moravec;

5 – František Novák, Žďár; 6 – Jaroslav Skokan, Žďár;

1 – Jiří Stropnický; 2 – Ladislav Procházka; 3 – Božena Šudentová, *
 provd. Jarešová, č.p. 36; 4 – František Moravec; 5 – Václav Hronek;
 6 – ~~Mosíř?~~ Jar? ; 7 – Slávek Husa; 8 – Josef Kochrda; 9 – Josef
 Kouba; * Stanislav Jareš (syn)

Pisek, am 28. April 1878
 Widi!

Knížecí Schwarzenberg'ský
LESNÍ ÚRAD V PROTIVÍNĚ, dne 4. května 1902
August Reimer
lesník.

dne 4. března 1928.

TECHNICKÁ KANCELÁŘ
J. J. KNÍŽETE KARLA ze SCHWARZENBERGA
V OHŘÍKU n./VLT.

Polizeiamt der Stadt Pisek.
Policejní úřad města Písku.
Eingelangt am 21. KVĚT. 1941
Došlo dne: 21. KVĚT. 1941
Vch.: 693h Bell.: PHIL.: 2

OBEČNÍ ÚRAD V PASEKÁCH,

dne 10 prosince 1926

Zach. fund. list
skutek

15 L
789

C. k. herní správa
okresní hejtmanství

dne 15. května 1908

C. k. místodrž. rada :

FRENZL

C. k. místopřít. rada:

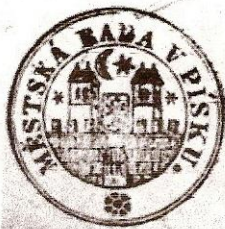
S. Kvožná, 1925

A circular ink stamp is centered on the page. The text "SPOLEČENSTVO" is curved along the top inner edge, "HOSTINSKÝCH" is straight across the middle, and "a VÝČEPNÍKŮ" is curved along the bottom inner edge. In the center of the stamp is a crown. At the very bottom, there is some smaller, less legible text, possibly "PRAHA".

PROTIVÍN, dne 21. srpna 1913.

Pisku dne 1 dubna 1868
starosta.

Sobě

dne *6. / VI. 1910.*

K. k. Bahnerhaltungs-Section Písek I.
C. k. I. odbor pro udržování trati v Písku

dne 17. května 1897

K. u. k. 4. Feld-Bataillons-Commando des
Infanterie-Regiments Nr. 11.

Präs: Písek, am 20. Juni 1899

27. 7. 1899
L. J. J. J.

Knižecí Colloredo Mannsfeldská

administrace velkostatku

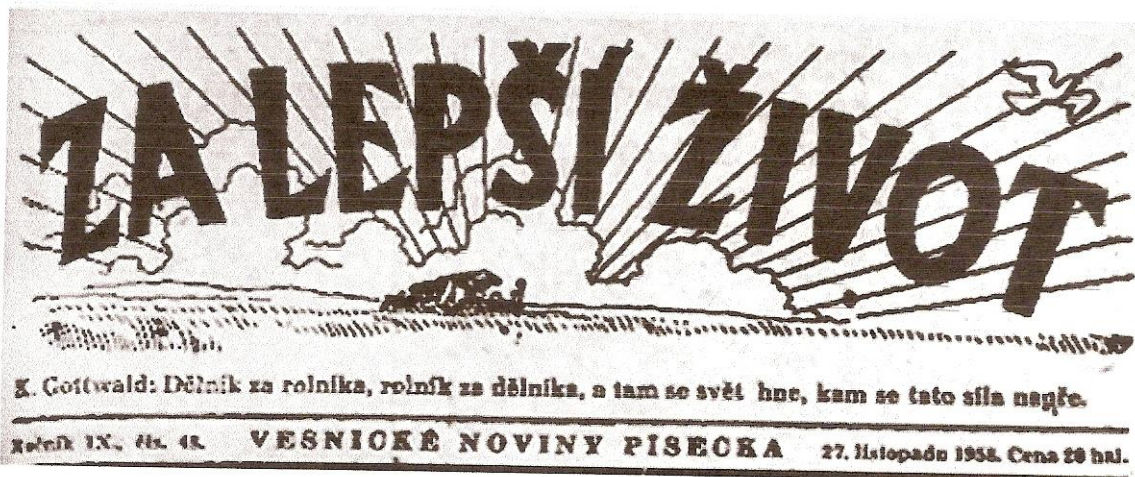
Doblíš.

Stanice dráhy, poštovní a telegrafní.

1. Doblíš, dne 20. února 1900.

Dne 5. listopadu 1914.

POMALU- ale přece

Počet podepsaných přihlášek pro založení jednotného zemědělského družstva v Pasekách se velmi pomalu, ale přece jen rozrůstá. V těchto dnech byly opět podepsány další dvě přihlášky. Jistě nebude již dlouho trvat a rolníci v Pasekách sdruží své pozemky v družstevní hony a stanou se pokrokovými družstevníky.

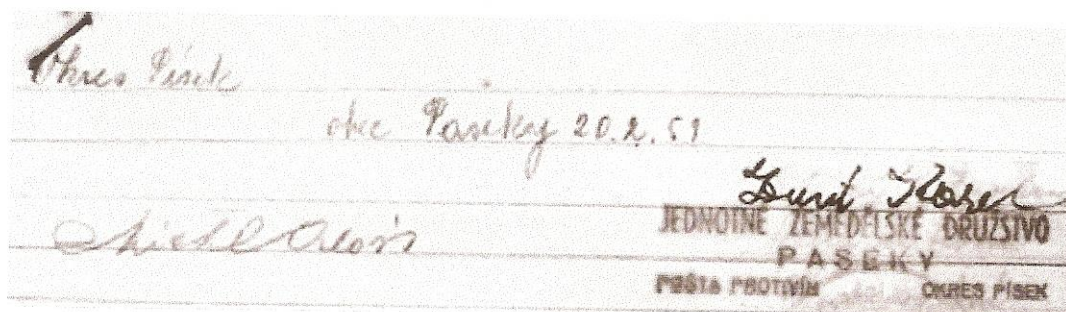
Štafeta míru v Pasekách

Pionýři a žáci národní školy v Pasekách, jako první na píseckém okrese, převzali do svých rukou hlavní štafetu míru a přátelství se Sovětským svazem na obvodu své obce. Se štafetou a odslavou vlajkou, kterou měli pionýři prvně, se nechali také vyfotografovat pro školní kroniku.

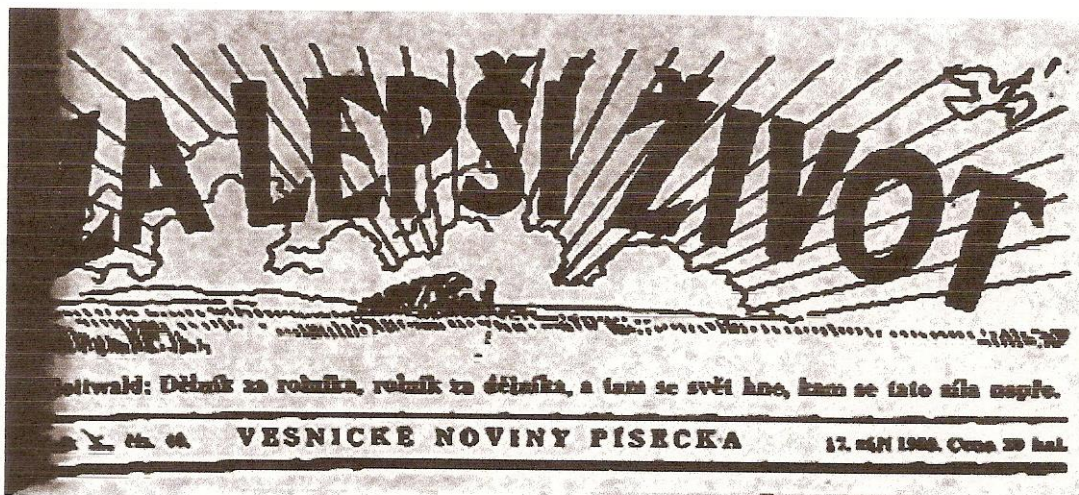
Tak poslali pionýři a žáci školy spolu s místním občanstvem pozdrav sovětské mládeži – komсомольцům a všemu sovětskému lidu.

N.

Okresní noviny „Za lepší život“ seznamují dne 27. listopadu 1958 o dění v Pasekách.

Razítko s podpisem předsedy tzv. „omětkového družstva“ Karla Zunta a podpisem Aloise Michla, újezdního tajemníka, z 20. února 1951.

JZD Tálín získalo Rudý prapor OV KSČ v Písku

Jednotnému zemědělskému družstvu Tálín na píseckém okrese byl na celookresních dožínkách, za přítomnosti prvního tajemníka ústředního výboru KSČ a prezidenta republiky s. Antonína Novotného, předán putovní Rudý prapor Okresního výboru KSČ v Písku.

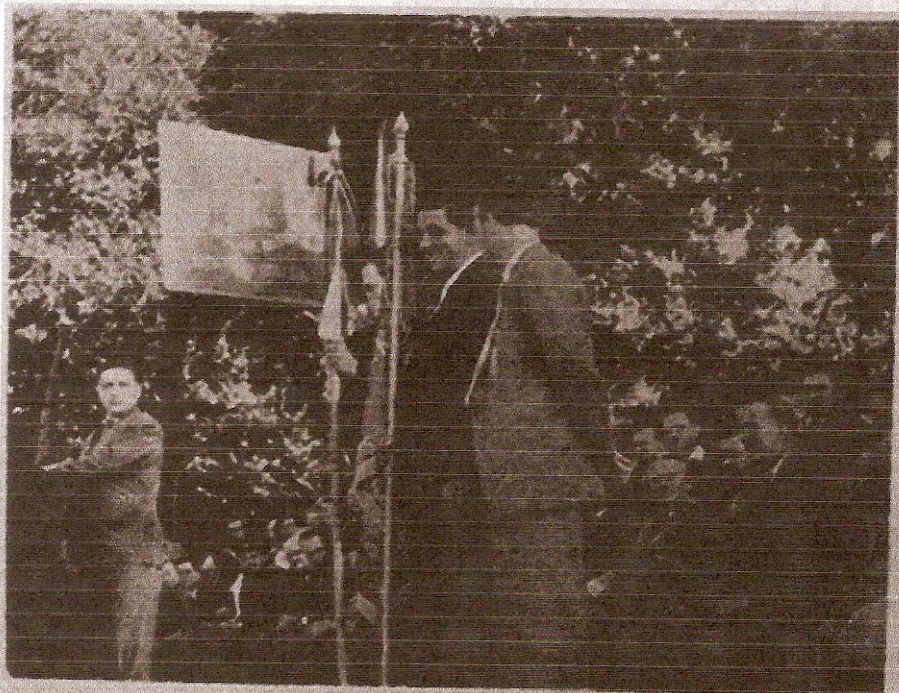
Této veliké pocty se dostalo tálínskému družstvu proto, že zabezpečením krmivové základny dosáhlo v prvním pololetí letošního roku dobrých výsledků v živočišné výrobě.

Okresní výbor KSČ v Písku ocenil především kolektivní úsilí všech družstevníků za splnění a překročení plánovaných úkolů. Předností tálínských družstevníků je v první řadě vysoká užítkovost

jejich dojnic. Výroba mléka na hektar dosahuje v průměru 810 litrů. JZD Tálín má celé stádo skotu bez tuberkulózy a úspěšně zavádí ve svých chovech novou technologii a všechny pokrokové metody. Velmi pěkných výsledků dosahuje zejména v odchovu plemenného skotu. V družstvu je zavedeno socialistické odměňování za práci, doplněné prémie.

O dobrém hospodaření svědčí docílená tržba 4.032 Kčs na jeden hektar půdy. Přitom náklad na jednu korunu tržeb je 25 haléřů.

Jednotné zemědělské družstvo Tálín bylo již v minulosti vyhodnoceno v okresní i krajské soutěži. I několik jeho členů dostalo za mimořádné pracovní úspěchy čestná uznání.

Předávání Rudého praporu OV KČS a putovní standardy ONV v Písku zástupcům vyznamenaných JZD na okresních dožínkách v Písku.

Slavnostní předání bylo otištěno 17. září 1959.

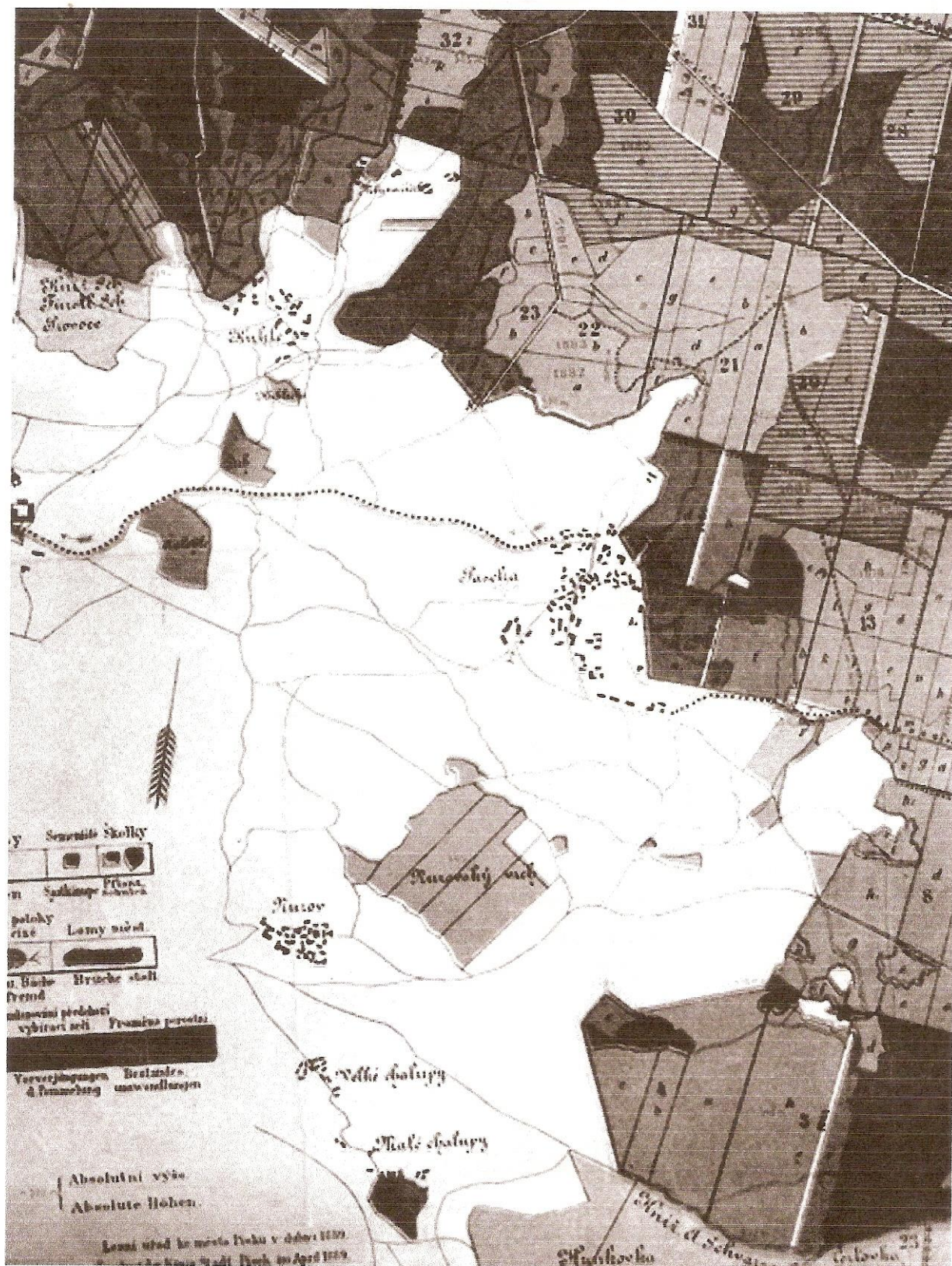
Paseky. Po šest roků shlížíš se svého vyvýšeného stanoviště, mladý Sokole pasecký! Nic tě neleká ostrý vítr, časem burácející v okolních horách, vesele hledíš čelem vpřed na temné velikány šumavské, jichž vrcholy časem halí černé, těžké chmury, vystupující nad obzor české země! Máš ocelové perutě a ocelový spár? Hoj, vzhůru, hned se přesvědčíme! Dne 2. února t. r. vydal počet z loňské činnosti své; soustředil 30 mužů a 10 žen, z nich sešlo se o valné hromadě celkem 18 bratří. Pravda, statky vzdejšími jednoty příliš neoplývá, vedle příjmu 3.476 Kč činilo vydání 3.194 Kč, zbývá tedy hotově 282 Kč. Příčina toho jest, že podniky veřejné jsou po většině nezištné a též příspěvky skutečně nízké (10 Kč ročně). Vedle toho mají hlavní tělocvičné nářadí a jeviště. Jelikož členstvo jednoty jest nemajetné a jednoty též, zúčastnili se sletu pouze 2 bratři, za to několikrát navštívena cvičení okolních jednot. Vzdělávací činnost vykazala památce v den sletových slavností, oslava svátku Svobody, odhalení pomníku padlým atd.) Zvláště pěkná je činnost divadelní (za 6 let trvání celkem 46 her); sokolských časopisů odebíráno v roce minulém 20 výtisků. Ale to vše by ještě nestačilo, abychom si vysvětlili, proč je v Pasekách sokolský duch, jenž nám činí tak milým pobyt mezi tamními bratry. Odpověď podává zpráva náčelníková: pravda, jsou ve členstvu většinou bratři zemědělci a práce našli si v roce na 45 cvičebních hodin s průměrem 3 mužů v 1 hod., u dorostu 5 (33 hod.) a u žáků 7 (46 hod.). Aci, nejsou to vysoké číslce, než mluví veselejší řečí, nežli hnující, mrtvé ticho leckde jinde! A jde to! Neměli letní cvičiště, našel se bratr, půjčil kus louky. Tělocvičny odborně vybavené dosud není, ale za několik let i tu zde naleznete, buď pomůže žilá místní školní rada, buď Kampelička. Kdo dříve? Volby, provedené aklaací, přinesly funkce většinou dosavadním osvědčeným činovníkům: starosta br. Jos. Marčan, náčelník br. Hrubecký, jednatel br. Jos. Vachta, vzdělavatel br. Jan Kouba, pokladník br. Fr. Procházka, správ. invent. br. Záhorka. - Jen dál, jen výš!

95

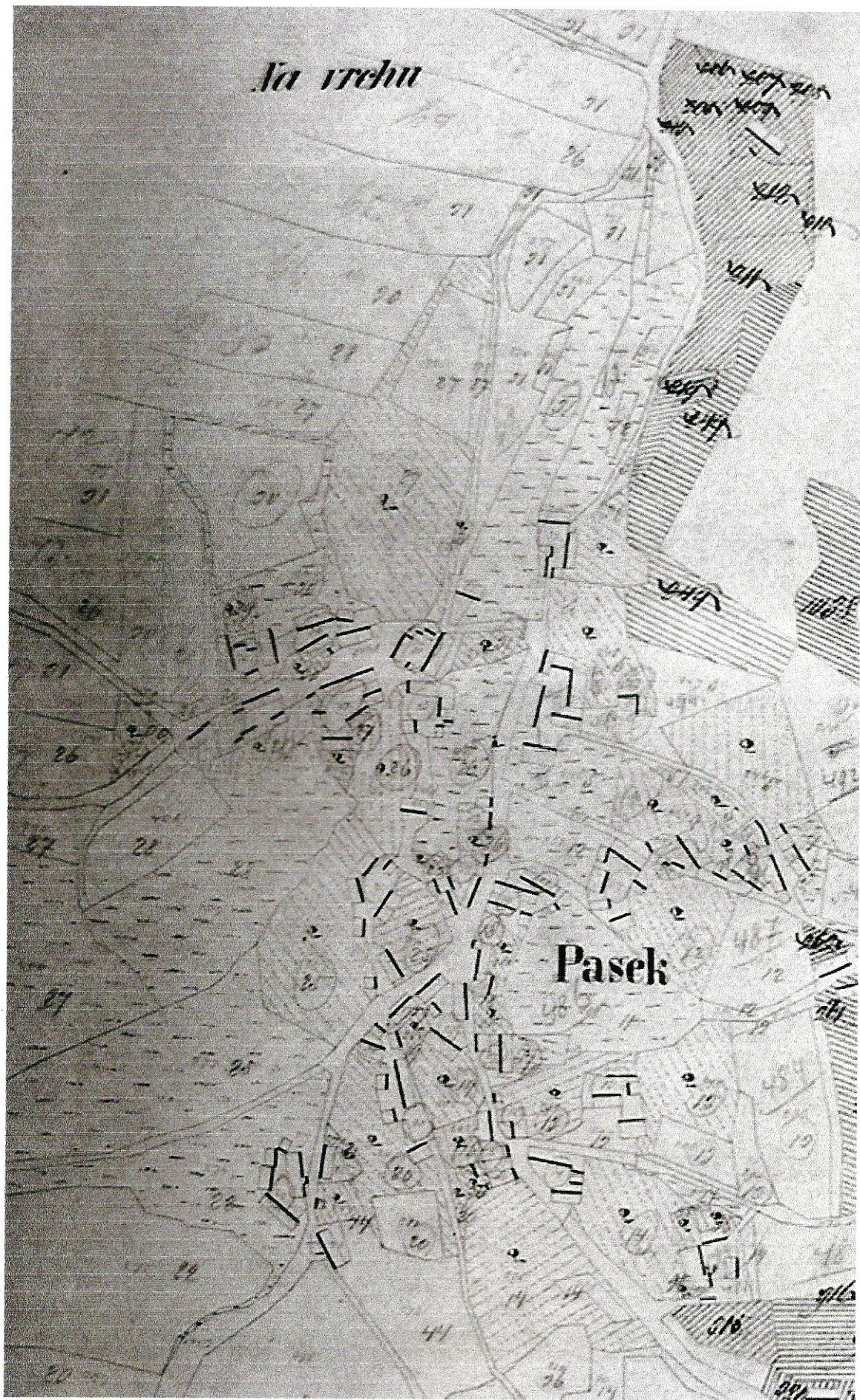
Článek o Sokole v Pasekách zveřejněný v časopise „Sokol“.

**Těloc. jednoty „Sokol“
v Protivíně (pokladna).**

[Podpis]

Mapa lesních dílů v okolí Pásek, která vznikla v dubnu 1889. V té době byl Nuzovský vrch zalesněn. Také mezi rybníkem Luh a Kuklemi se nacházel menší rybník s názvem Kuklička.

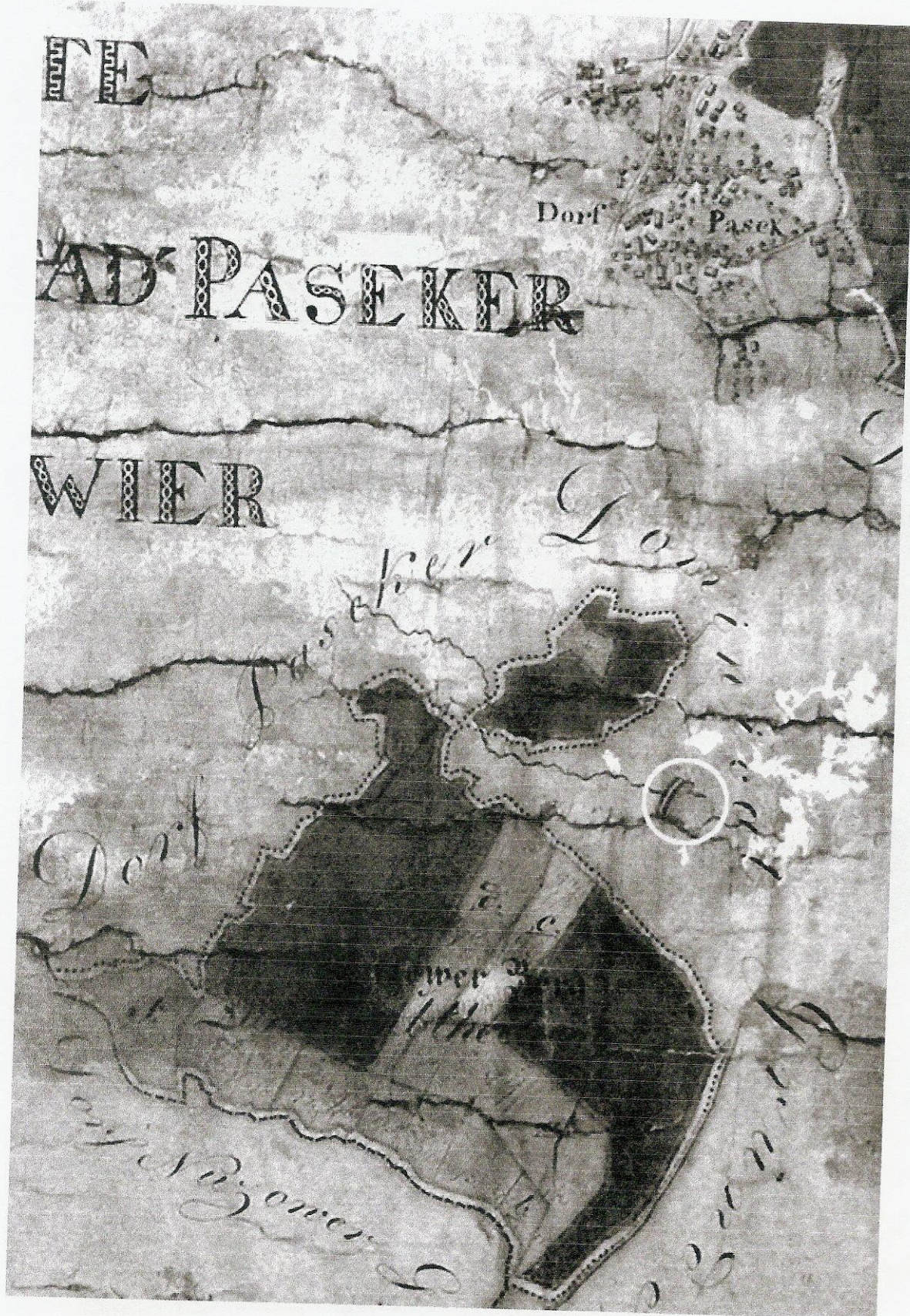
Katastrální mapa Pasek z 19. století.

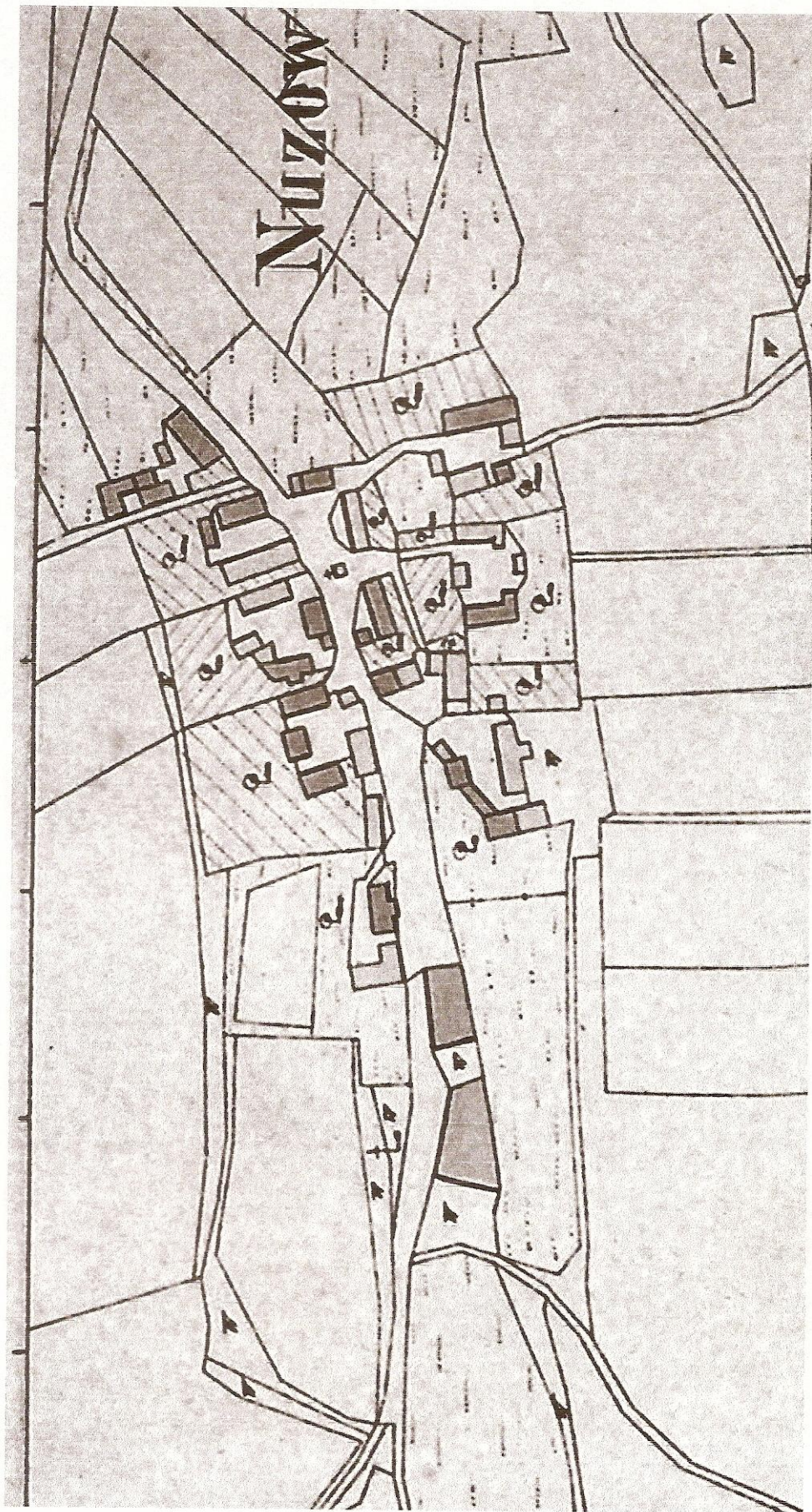
Katastrální mapa Pásek z 19. století.

Mapa lesních porostů z 19. století.

*Pod zalesněným Nuzovským vrškem je v kroužku
vyznačen "Malkusů" rybník.*

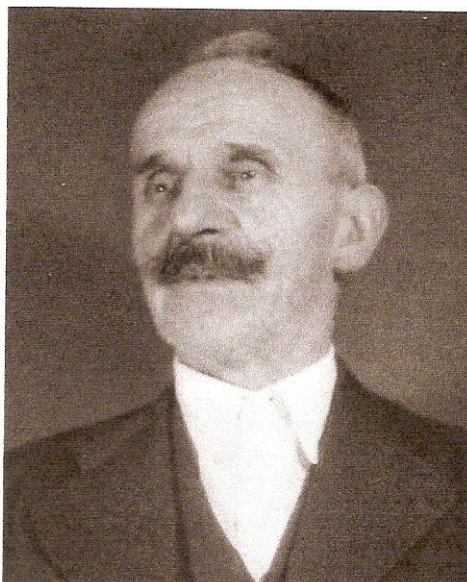

Katastrální mapa Nuzova z 19. století.

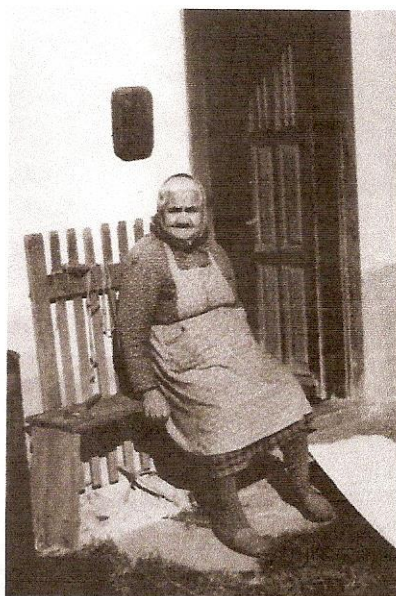
Letecký snímek Nuzova z roku 2011.

*Antonín Kolář, Paseky č.p. 79
(*1887)*

*Marie Kolářová (*1896)*

*Manželé Kolářovi měli svatbu
15. listopadu 1920.*

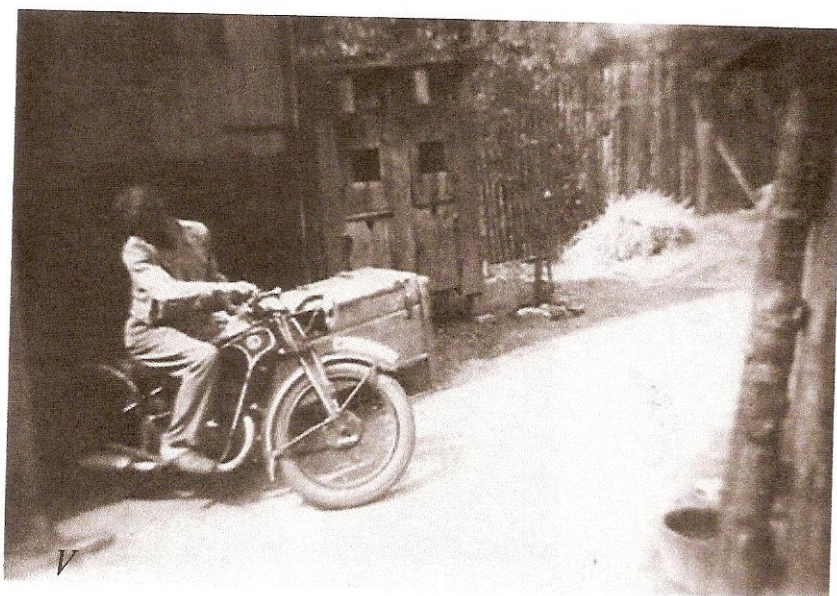

1 – Anna Velková, provd. Kasová;

*2 – Zdeňka Štěpánková, provd.
Vaňková do Plzně;*

*3 – Julie Kolářová, provd.
Bláhová č.p. 79;*

*Václav Bláha, manžel
Julie Kolářové*

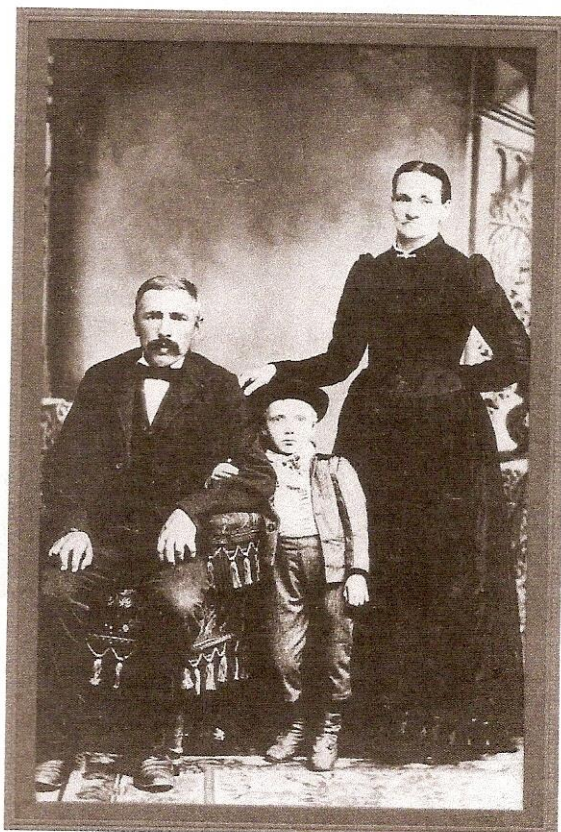
Rodina Kolářů z č.p. 79.

- 1 – Julie Kolářová,
provd. Bláhová;*
- 2 – Antonín Kolář;*
- 3 – Marie Kolářová;*

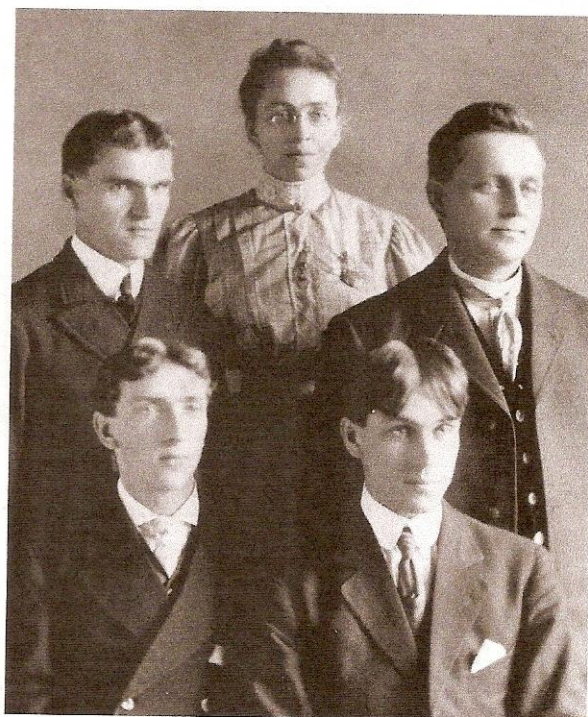

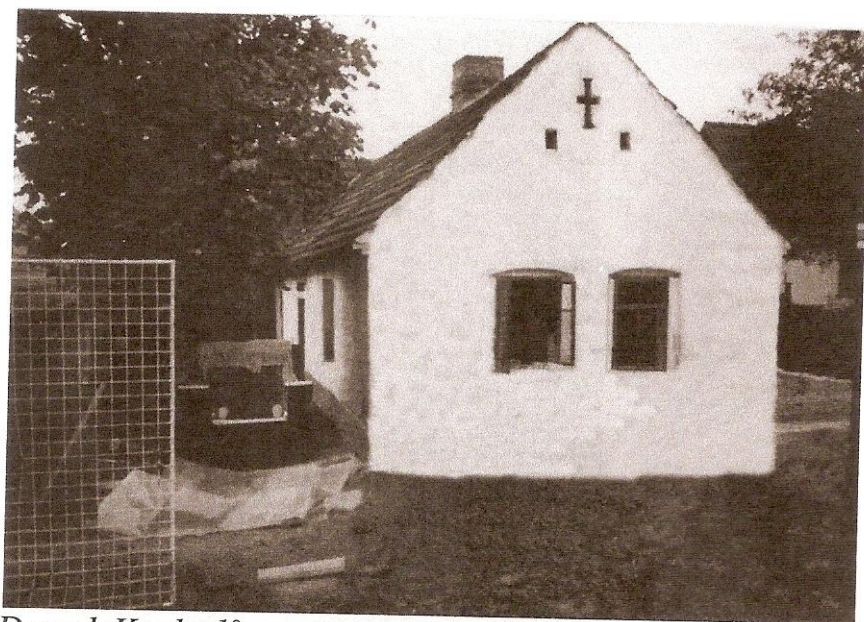
*Sovětské vojáky s Julií
Kolářovou v roce 1945.*

*Otec Jan Přastka pocházel z Dražiče
č.p. 12, matka Rozálie dcerou Vojtěcha
Žáka z Pasek č.p. 10 a jejich syn Josef
Přastka narozen 17. července 1872,
křtěn 18. července 1872 v kostele sv.
Havla v Myšenci. Bydleli v Pasekách
č.p. 41 (dnešní Kochrdů – Kubičků).*

*Zde je 5 dětí manželů
Prastkových ze státu Iowa z USA.*

Domek Kochrdů, nyní Kubičků z Pasek č.p. ~~71~~ 73

Anna Kochrdová, roz. Šundová před domem č.p. 78 v r. 1961.

* * * * *

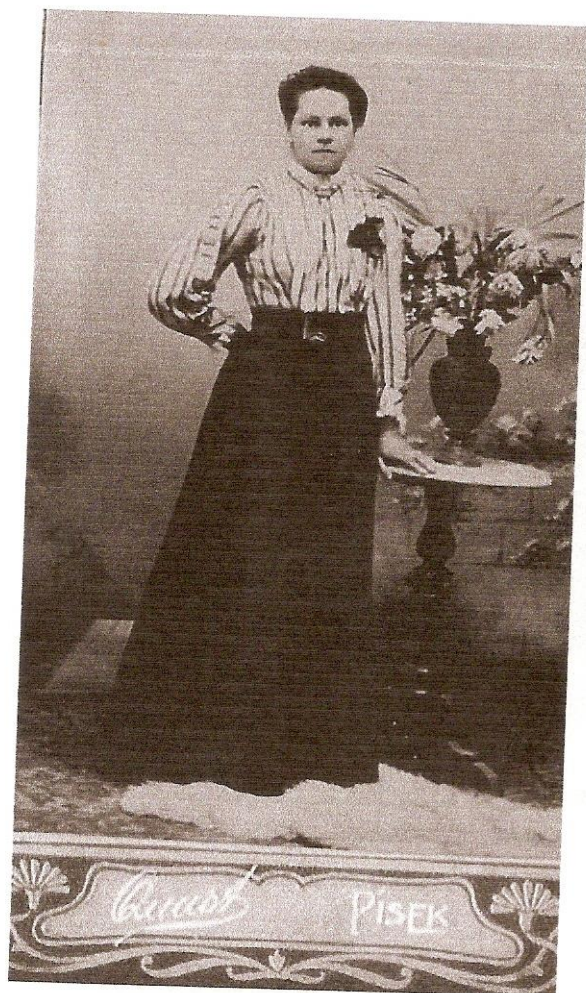
◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇

Jan Zelenka (na snímku označen *) z Pasek č.p.86 na práci v Německu v r. 1910.
Za práci jezdil i do Itálie a Vídně, kde tam pracoval jako zedník.

Rodina Zelenků v roce 1910. František Zelenka z Pasek č.p.19 a Marie rozená Němečková z Pasek č.p.76 s dcerami Marií a Boženou a synem Janem.

Anastázie rozená Zelenková z Údraže č.p. 25,
dcera Josefa Zelenky z Údraže č.p.25 a
Kateřiny rozené Hronkové č.p.21. Narodila se
15. dubna 1891a od 19. listopadu 1912
manželka Jana Zelenky z Pasek č.p.86.
Foto z r. 1911.

Jan Zelenka, narozen 13. května 1888
z Pasek č.p.86 s ženou Anastázií
v roce 1920 s dcerou Boženou
a synem Janem.

Zelenkovi z Pasek č.p.86 v roce 1941.

Syn Jaroslav, rodiče Anastázie a Jan Zelenkovi, syn Jenda z Pasek č.p.86 v r. 1941.

Pasecká škola . Za povšímnutí stojí písmeno „V“, což znamenalo za II. světové války „vítězství“ Německa.

Jan a Anastázie Zelenkovi v r. 1949.

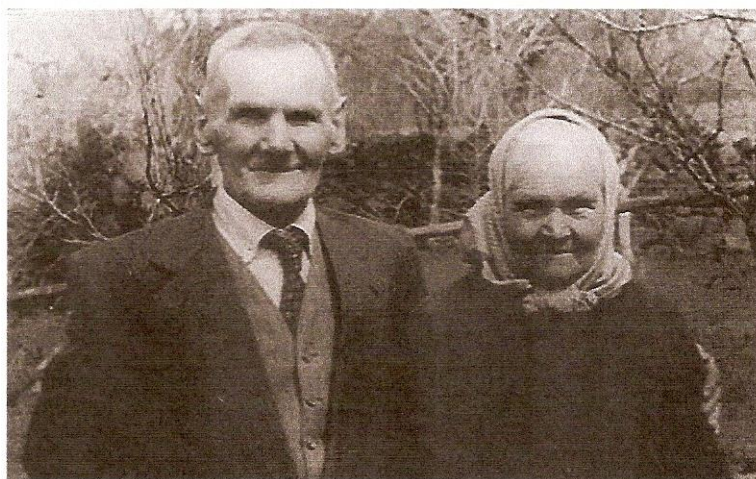

Dům Jana a Anastazie
Zelenkových z Pasek č.p.86.

Zelenků dvorek

Jan a Anastázie Zelenkovi v r. 1953.

Jan Zelenka zemřel 12. ledna 1967. Anastázie Zelenková
zemřela 3. června 1972. Foto z r. 1953.

Tato fotografie rodiny Justýnů z Pasek č.p. 48 je vytvořena v ateliéru J. Skalický v Písku.

*matek malkus konšel Pasecký
Martin Kocz konšel Nuzowský*

Podpisy pod protokolem z **25. září 1795** na hejtmánství v Písku týkající se opatření proti požárům.

Podepsán: Matek Malkus konšel Pasecký
Martin Kocz konšel Nuzowský

*Josef Haudek
Rihař Pasecký
Martin Kocz
konšel Nuzowský*

Podpisy rychtáře Josefa Houdka z Pasek (dnes Jíří Žák č.p.27) a Martina Koce, konšela z Nuzova ze **7. března 1796** na hejtmánství v Písku pod dokumentem týkající se opatření proti ohni.

Podepsáni:

Josef Haudek
Rihař Pasecký
Martin Kocz
konšel Nuzowský

Přidané fotografie

- 1 - Marek Václ.
- 2 - Kochrda Ant.
- 3 - Mynoušová Anna
- 4 - Němeček Josef

- 5 - Marek Fr.
- 6 - Lunt
- 7 - FRANT. SKALICKÝ čp 47
- 8 - Řeháček Václ.
- 9 - Sedláček

PASEKY U PROTÍVINA.

PASEKY U PROTÍVINA.

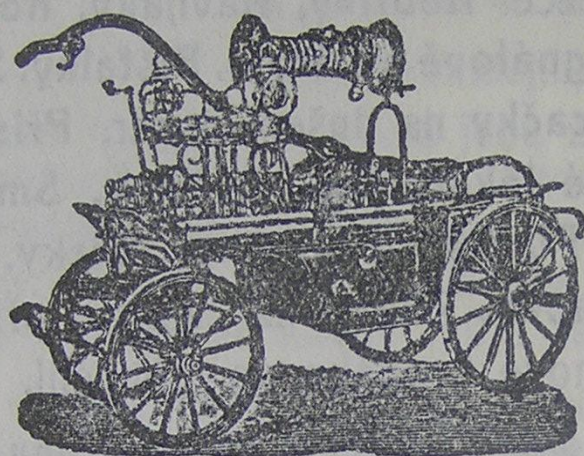

5letá záruka.

Obsluha vzorná.

První východočeská tovární -
výroba stříkaček a has. nářadí,
slévárna kovů

Václav Stratílek,
VYSOKÉ MÝTO, Král. České

Vyznamenán **stříbr. medailí** -
zemské -
ústř. has. jednoty -
král. Česk. na h. výst. v Praze -
1903, **zlat. medailí** Z.

ústř. hasič. jezn. vévodství Slezského
v Jaktáři r. 1906.

Doporučuje **stříkačky parní 1—3 cylindr.,**
stříkačky s ručním pohybem patent. v 8
státech, pak motorové nejosvědčenější.
Stříkačky čtyř- neb dvoukolové, vlastní
výroby a hydrofory nejosvědčenější
soustavy se zaručeným lehkým chodem
a větší výkonností. Stříkačky s obou
stran ssací a stříkací s největším pře-
vodem vše s mosaznými průlivy.

Berlovky čili podpažnice
nejosvědčenější soustavy bez konku-
rence jak v ceně tak i v provedení. Za-
hradní stříkačky, vozy pro mužstva a
nářadí, navijáky na hadice.

Řebříky všeho druhu a bourací nářadí.
Před koupí se račte dříve přesvědčiti.

Cenník zdarma a franko.

Podmínky mírné dle ujednání. - - Mosazné průlivy.

Svěcení stříkačky 1938

Svěcení školy 1893

